

Det fremgaar i øvrigt af Bemærkningerne, at man ved Udformningen af Lovforslaget i væsentlig Grad har bygget paa den i Sverige gældende Ordning og paa de dær indhøstede Erfaringer.

Ligesom i Sverige skal Bevillingen saaledes gives til et Aktieselskab, som Staten er Parthaver i og har den afgørende Indflydelse paa. Endvidere skal nævnes, at Bestemmelsen om Anvendelse af 50 pCt. af Indskudssummen til Gevinster stemmer med, hvad der gælder saavel i Sverige som i Norge. Reglerne i § 6 om Beskatning af Gevinster svarer til Afgiften af Gevinster i Klasseotteriet, jfr. Lov Nr. 519 af 19. December 1942.

Efter hvad *Finansministeren* udtalte ved Fremsættelsen af Lovforslaget, vil en Del af de 30 pCt. af Indskudssummen, der bliver tilbage, efter at 50 pCt. er anvendt til Gevinster og 20 pCt. indbetalt i Statskassen, medgaa til Administrationen, idet *Tipstjenesten kræver et stort Apparat*, bl. a. fordi Tipskuponerne skal kunne købes overalt i Landet. „Der vil dog forhaabentlig kunne komme et pænt Overskud alligevel. Efter forskellige Beregninger, der er baseret paa Erfaringer fra Sverige, kan man regne med, at der f. Eks. ved en Om-sætning paa 30 Mill. Kr. — om den bliver af den Størrelse, kan man naturligvis ikke vide — vil fremkomme et Netto-overskud paa ca. 4,5 Mill. Kr.“

Lovforslaget fik ved I. Behandling i Folketinget en god Modtagelse af *Alfred Andreassen* (S.), hvis Parti hilste dets Fremsættelse med Tilfredshed. *Jensen-Brobj* (V.) tilsagde det ogsaa en velvillig Behandling, uanset at han personlig ikke var nogen stor Tilhænger af Spil og frygtede, at Tipningen vilde fremme Rekordjageriet. *Ole Bjørn Kraft* (K. F.) anbefalede Lovforslaget til hurtig Gennemførelse. *Nørbund* (D. K.) var for saa vidt tilfreds med Lovforslaget, som det stillede Idrætslivet øget Støtte i Udsigt; han syntes imidlertid ikke om den Maade, Pengene tænkes tilvejebragt paa, men var dog villig til en positiv Forhandling om Lovforslaget i et Udvalg. Ogsaa *Johs. Christiansen* (R. V.) var kritisk indstillet over for Lovforslaget. Han udtalte, at han langt hellere vilde medvirke til Fremme af et Lovforslag, der paa ordinær Vis stillede de Midler til Raadighed, „som er fornødne for at dansk Idræt i fuld Udstrækning kan løse sine store og betydningsfulde Ungdomsopgaver. Skal Sagen søges løst gennem Forslaget her, rejser sig med uafviselig Styrke det Spørgsmaal, om det virkelig er forsvarligt at iværksætte en Spillevirksomhed, der under Anvendelse af godt 4 Mill. Kr. i Administrationsudgifter blokker Befolkningen for 30—40 Mill. Kr. aarligt for at skaffe Idrætten 2 à 3 Mill. Kr. Jeg henstiller